

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4572

гр. София, 30.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 30.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **5096** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от Район „Л.“ – СО постъпила жалба от К. В. Л. от [населено място], депозирана от адв. В. Т. от САК срещу Заповед №РЛН23-РД48-8/04.05.2023 г. на Кмета на Район „Л.“ – СО, с която е наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от оспорващата и членовете на нейното домакинство, които го държат без правно основание. В жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорения акт, мотивирано с ъс затрудненото материално положение на оспорващата.

От ответника е изпратена административната преписка, като е изразено становище за неоснователност както на жалбата, така и на направеното в нея искане за спиране на предварителното изпълнение на акта, тъй като оспорващата не е посочила причините за значителна или трудно поправима вреда.

Съдът, като прецени искането за спиране и изложените доводи, във връзка с представените по делото доказателства, приема следното:

Производството за спиране на допуснатото предварително изпълнение на обжалваната заповед е по реда на чл.166 АПК, вр. чл.65, ал.4 ЗОБС. Същото е допустимо като подадено от лице, подало жалба срещу цитираната заповед. Поради това изпълнението на заповедта може да бъде спряно до влизането в сила на съдебен акт, с който жалбата срещу нея е оставена без разглеждане, респ. до влизане в сила на акт по съществуването на спора.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение

на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или труднопоправими вреди за жалбоподателя (арг. чл. 166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл.166, ал.4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предполага обоснования извод, че в тежест на лицето, поискала спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.

В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Настъпването на вредата следва да е достатъчно вероятно и тя следва да е определена по вид и размер. Тъй като става въпрос за изключение от принцип тълкуването на законовите предпоставки е само *stricto sensu*.

Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Разпоредбата изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПС преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното (тъй като е по силата на закона) предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти, а в хипотезата на чл.60, ал.1 АПК преценката на органа е върху наличието на обстоятелствата, които допускат предварителното изпълнение.

В случая искането е основано единствено на твърдението за затруднено материално състояние на оспорващата без да са представени никакви доказателства в тази насока. В него не се сочат каквито и да е обстоятелства, водещи на извод, че от предварителното изпълнение на заповедта ще настъпят значителни или трудно поправими вреди. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спиране изпълнението на оспорваните актове е основателно, т.е. да установи вероятното настъпване на значителна или трудно

поправима вреда. Жалбоподателката не представя никакви доказателства за наличието на възможност за причиняване на значителна или трудно поправима вреда.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че жалбоподателят не е провел успешно доказване на посочените юридически факти, налагащи спиране на допуснатото предварително изпълнение на актовете.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, поради което същото следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4, вр.ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ направеното от К. В. Л. от [населено място] искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед №РЛН23-РД48-8/04.05.2023 г. на Кмета на Район „Л.“ – СО, с която е наредено да се из земе общинско жилище, находящо се в [населено място], жк „люлин“, [жилищен адрес] от оспорващата и членовете на нейното домакинство, които го държат без правно основание.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: